

— obligarea Republicii Italiene la plata, către Comisia Europeană, a unei sume forfetare al cărei quantum rezultă din înmulțirea unui quantum zilnic de 28 089,6 EUR cu numărul de zile de continuare a încălcării începând din ziua pronunțării Hotărârii în cauza C-135/05 până la data la care va fi pronunțată hotărârea din prezenta cauză;

— obligarea Republicii Italiene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În ceea ce privește încălcarea articolelor 4, 8 și 9 din Directiva 75/442/CEE, astfel cum a fost modificată prin Directiva 91/156/CEE, și a articolului 2 alineatul (1) din Directiva 91/689/CEE privind deșeurile periculoase, în temeiul informațiilor transmise de autoritățile italiene, pe teritoriul italian ar exista în continuare cel puțin 218 depozite ilegale de deșeuri, răspândite în toate regiunile italiene. Or, din cauza naturii lor abuzive, cele 218 depozite ilegale nu ar respecta dispozițiile menționate mai sus.

În ceea ce privește încălcarea articolului 14 literele (a)-(c) din Directiva 1999/31/CE privind depozitele de deșeuri, în temeiul informațiilor transmise de autoritățile italiene, ar exista în continuare 5 depozite pentru care nu ar fi fost prezentate sau aprobate planurile de amenajare aferente, și care, în pofida acestui fapt, nu ar fi fost închise de autoritățile competente, cu încălcarea dispozițiilor menționate mai sus.

Sanctiunea propusă (penalitate zilnică și sumă forfetară) ar fi proporțională cu gravitatea și cu durata încălcării, ținând seama în plus de necesitatea garantării eficacității descurajatoare a amenzi.

(¹) Directiva 75/442/CEE a Consiliului din 15 iulie 1975 privind deșeurile (JO L 194, p. 39).

(²) Directiva 91/156/CEE a Consiliului din 18 martie 1991 de modificare a Directivei 75/442/CEE privind deșeurile (JO L 78, p. 32).

(³) JO L 377, p. 20, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 91.

(⁴) JO L 182, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 5, p. 94.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Italia) la 18 aprilie 2013 — Cruciano Siragusa/Regione Sicilia — Soprintendenza Beni Culturali e Ambientali di Palermo

(Cauza C-206/13)

(2013/C 207/17)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia

Părțile din procedura principală

Reclamant: Cruciano Siragusa

Pârâtă: Regione Sicilia- Soprintendenza Beni Culturali e Ambientali di Palermo

Întrebarea preliminară

Articolul 17 din Carta drepturilor fundamentale a UE și principiul proporționalității, ca principiu general al dreptului UE., se opun aplicării unei reglementări naționale care, precum articolul 167 alineatul 4 litera a) din Decretul legislativ nr. 42 din 2004, exclude posibilitatea eliberării unei autorizații peisagistice cu efect retroactiv pentru toate intervențiile umane care implică creșterea suprafețelor și a volumelor, indiferent de verificarea concretă a compatibilității acestor intervenții cu valorile conservării peisajului din situl respectiv?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale Per il Lazio (Italia) la 15 aprilie 2013 — Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato/Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

(Cauza C-208/13)

(2013/C 207/18)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale Per il Lazio

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Pârâte: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

Întrebările preliminare

1. Protecția liberei concurențe, a liberei circulații a întreprinderilor, a libertății de stabilire și de a presta servicii [prevăzute la articolul 4 alineatul (3) TUE și la articolele 101, 49, 56 și 96 TFUE] este compatibilă, și în ce măsură, cu dispozițiile naționale ale statelor membre ale Uniunii care prevăd costuri minime de exploatare în sectorul transportului rutier, care implică stabilirea neautonomă a unui element constitutiv al prețului serviciului și, prin urmare, al prețului contractual?

2. Limitările privind principiile citate pot fi justificate în raport cu necesitatea protejării interesului public în ce privește siguranța circulației rutiere și, în cazul unui răspuns afirmativ, în ce condiții? Din această perspectivă funcțională, este posibilă stabilirea unor costuri minime de exploatare, potrivit dispozițiilor articolului 83 bis din Decretul-lege nr. 112/2008 cu modificările și completările ulterioare?
3. Stabilirea costurilor minime de exploatare, în lumina celor menționate, poate face obiectul acordurilor voluntare ale categoriilor de operatori în cauză și, în subsidiar, poate fi de competența organismelor a căror compunere se caracterizează printr-o prezență semnificativă a reprezentanților operatorilor economici privați din domeniu, în absența unor criterii stabilite la nivel legislativ?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Nejvyšší soud (Republica Cehă) la 19 aprilie 2013 — František Ryneš/Úřad pro ochranu osobních údajů

(Cauza C-212/13)

(2013/C 207/19)

Limba de procedură: ceha

Instanța de trimitere

Nejvyšší správní soud

Părțile din procedura principală

Recurrent: František Ryneš

Intimat: Úřad pro ochranu osobních údajů

Întrebarea preliminară

Operarea unui sistem de supraveghere video instalat într-o locuință de familie în vederea protejării proprietății, a sănătății și a vieții proprietarilor locuinței poate fi calificată drept prelucrare a datelor cu caracter personal efectuată „de către o persoană fizică în cursul unei activități exclusiv personale sau domestice” în sensul articolului 3 alineatul (2) din Directiva 95/46/CE⁽¹⁾, deși un astfel de sistem supraveghează de asemenea un spațiu public?

⁽¹⁾ JO L 281, p. 31, Ediție specială, 13/vol. 17, p. 10.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 23 aprilie 2013 — Impresa Pizzarotti & C. Spa/Comune di Bari

(Cauza C-213/13)

(2013/C 207/20)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Impresa Pizzarotti & C. Spa

Pârâtă: Comune di Bari

Întrebările preliminare

1. Contractul de locațiune a unui bun viitor, care urmează să fie încheiat, chiar și sub ultima formă sugerată constând în angajamentul de locațiune, echivalează cu un contract de achiziții de lucrări, deși prezintă unele elemente caracteristice ale contractului de locațiune, și, prin urmare, nu poate fi cuprins printre contractele excluse din domeniul de aplicare al reglementărilor privind cererea publică de ofertă potrivit articolului 16 din Directiva 2004/18/CE⁽¹⁾?
2. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, instanța națională și în special instanța de trimitere poate considera ineficace hotărârea pronunțată eventual în cazul în discuție și menționată în expunere, întrucât prin aceasta s-a permis menținerea unei situații juridice contrare dreptului comunitar privind contractele de achiziții publice și, este așadar posibil să se execute o hotărâre contrară dreptului comunitar?

⁽¹⁾ Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii (JO L 134, p. 114, Ediție specială, 06/vol. 8, p. 116).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale di Trento (Italia) la 25 aprilie 2013 — Teresa Mascellani/Ministero della Giustizia

(Cauza C-221/13)

(2013/C 207/21)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Trento

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Teresa Mascellani

Pârât: Ministero della Giustizia

Întrebările preliminare

- 1) Clauza 5 punctul 2 din Acordul pus în aplicare prin Directiva 97/81/CE⁽¹⁾, în măsura în care prevede că „[r]efuzul unui lucrător de a se transfera de la munca cu normă întreagă la munca pe fracțiune de normă sau invers nu ar trebui să constituie în sine un motiv valabil de reziliere a contractului de muncă, fără a aduce atingere rezilierii în conformitate cu legislația, convențiile colective și practicile la nivel național ori pentru alte motive de acest fel care pot apărea din cerințele operaționale ale unității respective”, trebuie interpretată în sensul că nu este permis